

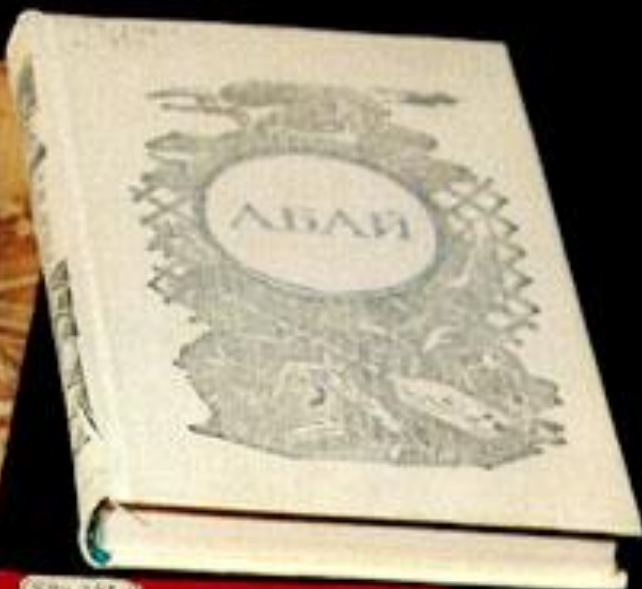
"Астана Медициналық Университеті" АҚ
Филологиялық пәндер кафедрасы

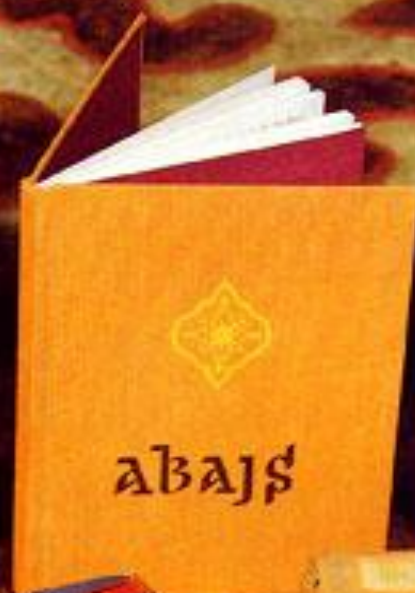

Абайаудармалары

Дайындады: Нурланова А.Н.
202 фарм топ
Тексерді:

Орыс классиктері

Батыс классиктері

Байрон

Гете

Шилле
р

Мицкеви
ч

Абай мен Пушкин

Татьянаның

қырдағы әні

Амал жоқ — қайттім
білдірмей,
Япырмау, қайтіп
айтамын?
Қоймады дертің
күйдірмей,
Не салсаң да тармамын.

Я к вам пишу — чего же
боле?
Что я могу еще сказать?
Теперь, я знаю, в вашей
воле
Меня презреньем
наказать.

Абай мен Крылов

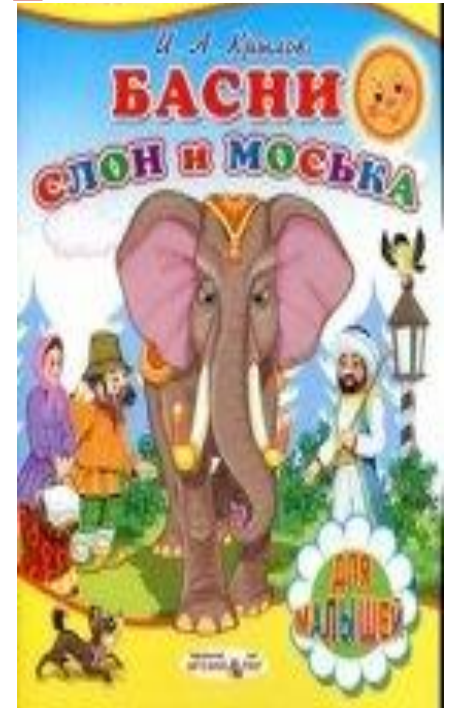
Аудармалары

Түлкі мен
қарға

Есек пен бұлбұл

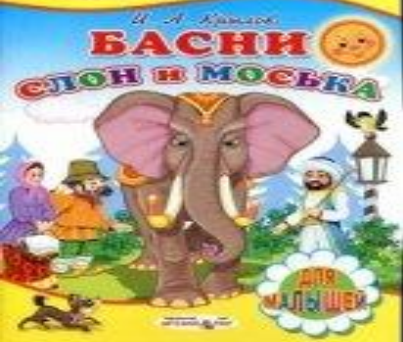
Піл мен
қанден

Түлкі мен қарға

Ірімшікті Құдайым
Кез қылды бір күн қарғаға.
Алып ұшып барды да,
Қонды бір биік ағашқа.
Үлкен олжа емес пе
Ірімшік деген қарны ашқа?
Бір жеп алып, шүкірлік
Қылайын деп аллаға,
Тұмсығында ірімшік,
Ойланып қарап тұр еді,
Бір қу түлкі сорына
Жақын жерде жүр еді,

Вороне где-то бог послал
кусочек сыру;
На ель Ворона взгромоздясь,
Позавтракать было совсем уж
собралась,
Да позадумалась, а сыр во рту
держала.
На ту беду, Лиса близехонько
бежала;
Вдруг сырный дух Лису
остановил:
Лисица видит сыр, -
Лисицу сыр пленил,

Піл мен қанден

Көшеде піл жетелеп біреу жүрді,
Кім көріпті хайуанды
мұндай түрлі.

Көрсеткелі ап жүрген жануарды
Тамашалап, артынан жұрт боп
ерді.

Көшеде кез боп бір қанден
Ұмтылды пілге шаптығып.
Шаңқылдап үрді ерленіп,
Тартынбай ұрысар жан шығып.
Қанденге бір ит кездей боп

По улицам Слона водили,
Как видно, напоказ.
Известно, что Слоны в
диговинку у нас,
Так за Слоном толпы зевак
ходили.

Отколе ни возьмись,
навстречу Моська им.
Увидевши Слона, ну на него
метаться, И лаять, и
визжать, и рваться;
Ну так и лезет в драку с ним.

Есек пен бұлбұл

Тойған есек шөпті оттап
маңайдағы Сонырқап
шатқа кетті
қай-қайдағы.

Тентіреп өлкені өрлеп
келе жатып,
Жолықты бір бұлбұлға
тоғайдағы.

Осел увидел Соловья
И говорит ему:

"Послушай-ка,
дружище!

Ты, сказывают, петъ
великий мастерище.

Хотел бы очень я
Сам посудить, твое
услышав пенье,
Велико ль подлинно
твое умение?»

Абай мен Лермонтов

Теректің сыйы

Асау Терек долданып, буырқанып,
Тауды бұзып жол салған,
тасты жарып.
Арыстанның жалындай
бұйра толқын
Айдаһардай бүктеліп, жүз толғанып.
Кавказдан шықты жайнап,
қылып у-шу,
Түзу жерден жол кернеп ұлғайды су.
Қалың қайрат бойында, беті күліп,
Момынсынған пішінмен ағады қу.

Терек воет, дик и злобен,
Меж утесистых громад,
Буре плач его подобен,
Слезы брызгами летят.
Но, по степи разбегаясь,
Он лукавый принял вид
И, приветливо ласкаясь,
Морю Каспию журчит:

Қараңғы түнде тау қалғып

Қараңғы түнде тау қалғып,
Ұйқыға кетер балбырап.
Даланы жым-жырт, дел-сал
қып,
Түн басады салбырап.
Шаң шығармас жол дағы,
Сілкіне алмас жапырақ.
Тыншығарсың сен дағы,
Сабыр қылсаң азырақ.

Горные вершины
Спят во тьме ночной;
Тихие долины
Полные свежей мглой;
Не пылит дорога,
Не дрожат листы...
Подожди немного,
Отдохнешь и ты.

Қазақтың ұлы ақыны Абай Құнанбаев әр шығарманы болсын өз көңіл күйіне үйлестіре, қысылмай, қымтырылмай еркін тәржімалайды. Сонда да кейбір аударма өлеңдері түпнұсқамен өте жақын келіп, мейлінше үндес шығып жатса, ол – оның ақындық шеберлігінің бір қырынан көрінуі, қызықтап, қазақшалап отырған түпнұсқаның сарыны мен ой-сезімінің арасындағы үйлестіктің нәтижесі.

Абайдың ең бір ұмытылмас еңбегі орыстың ұлы жазушыларынан өзі үлгі-өнеге алумен бірге, оларды қазақ халқына таныстырып, олардың еңбегін аударып өз еліне үлгі етуінде.